

Forber skulde kunne gaae over til fælles Eie for samtlige Beboere af Sognet, saavel for dem, der ved Dommen havde faaet en særlig Andeel af samme, som for de Dørlige. Det forekommer mig derfor, at den Bestemmelse, der vil fremkomme i § 2 ved Vedtagelsen af dette Endringsforslag, nødvendigvis maa have en heel Omredaction eller Suspension af den øvrige Lov til Følge, thi det staaer for mig som aldeles uføreneligt med alt det Dørlige.

Krieger: Jeg skylder dog i Anledning af en Ytring af den ærede 1ste Landstingsmand for 10 Kred. (Rehmann), da den gjaldt en Fraværende, der end ikke er Medlem af Landstinget, at sige, at jeg ikke troer, at jeg ved mine Ytringer gav ham Ret til en saa vidt gaaende Fortolkning som den, han gjorde gjældende. Det ærede Medlem, der har hjulpet mig med Henblik til Affattelsen af det Forslag, jeg har stillet, behøver aldeles ikke at erkjende, hvad det ærede Medlem (Rehmann) sagde. Han mener ganske vist, at Forslaget ikke lider af saa store Mangler, men det er netop et Bæviis paa hans Velvillie, at han, naaget han ikke ganske samstemmer i min Kritik, dog har staaet mig bi, idet han dog erkjendte saa meget, at der kunde opstaaes grunde. Tvivl i saa Henseende. Jeg troer, at det maa gjælde ved saadanne Leiligheder, at naar vi ville arbejde sammen med andre Mænd, skal man ikke tage det saa skarpt, som det ærede Medlem syntes at opfatte det. Det ærede Medlem antydede, at min Stilling til Forslaget var uklar; det troer jeg ikke, kan siges. Min Stilling er, troer jeg, aldeles klar, den er nemlig den, at jeg ubetinget anbefaler Forslaget til at træde istedet for, hvad der er vedtaget i det andet Thing. Hvad jeg dernæst vil gjøre, hvis det maatte blive vedtaget, og Sagen saa foreligger til endelig Afstemning, vil afhænge af de Udtalelser, der fremdeles maatte falde i Sagen, og navnlig deels fra den ærede Minister og deels fra det ærede Bornholmste Medlems Side. Det var dog virkelig ikke vanskeligt at finde Tid til at stille Forslag om at faae Landstingets gamle § 2 ind igjen; det vilde være gjort i fem Minuter, ja i eet; naar jeg ikke har gjort det, saa er det af den simple Grund, at det

utvivlsomt vilde være det Samme som den hele Sags Begrævelse i denne Samling. Jeg troer, at, dersom Landstinget vil have Sagen frem, er der kun den Veie at gaae, at tage Folkethingets § 2 og da, som jeg haaber, med den Endring, jeg har tilsladt mig at foreslaae. Vil man ikke dette, saa maa man hellere forlæste Sagen ligesom; en Optagelse af den gamle § 2 er i Virkeligheden det Samme som en Forkastelse. Spørgsmaalet er ialtsaa, hvad Thinget, efterat have hørt navnlig det ærede Bornholmste Medlem, paa hvis Udtalelse jeg lægger megen Vægt, vil beslutte sig til. Min Stilling er ialtsaa fuldstommen klar; jeg fraraader navnlig bestemt det Forslag, som to ærede Medlemmer have stillet. Der vil ved dette Forslags Vedtagelse bringes Noget ind i Lovforslaget, som Folkethinget ikke har billiget, og noget høist Besynderligt; der vil derved bringes ind Noget, som man ikke har villet have, nemlig en fattig og daarlig Tilbestyrelse af visse partielle Retskrad, men det afgiver aldeles ikke noget Middel til at faae en Ende paa Sagen. Altsaa lad os en ten faae Ende paa hele Sagen, idet der heelt forkastes Lovforslaget.

Sonne: Det lader til, at denne Sag der har volbet faamegen Menighed og Strid paa Bornholm, skal volde ligesaa megen Strid og Menighed her i Rigsdagen. Jeg kan ikke nægte, at jeg havde hellere seet det Forslag vedtaget, som vedtoges her i Landstinget sidst. Efterat Sagen har været Gjenstand for Strid og Proces i saamange Aar, efterat der foreligger en Høiesteretsdom for, at de, der før Eiden have Udmarkerne i Besiddelse, ikke ere eneberettigede, forekommer det mig, at det tilkommer Rigsdagen at bestemme om disse Forber skulde tillægges Communen, at bestemme, hvorledes samtlige Beboere paa en god Maade kunne komme til Andeel i dem. Vi havde i § 2 aabnet en Leilighed for dem, der foretrak en anden Overenskomst, til at kunne træffe en saadan, og efter Alt, hvad der har ligget for fra tidligere Tid, i hvilken Henseende jeg ganske kan henholde mig til den ærede Landstingsmand for Veile (Rehmann) kunde jeg ingen Frygt have for, at vi gif Nogens Ret